

“मीठे बच्चे- आधाकल्प देखि मायाले तिमीलाई श्रापित गरेको छ, अहिले बाबा तिमी सबै श्राप मेटाएर वर्सा दिन आउनु भएको छ, तिमी श्रीमतमा चल्थौ भने वर्साको लायक बन्छौ।”

प्रश्न:- देही-अभिमानी बन्ने यथार्थ रहस्य तिमी बच्चाहरूले के बुझेका छौ?

उत्तर:- पुरानो दुनियाँबाट मरेर बाबाको बन्नु अर्थात् मरजीवा बन्नु नै देही-अभिमानी बन्नु हो। यस पुरानो जुत्तालाई भुलेर बाबा समान अशरीरी बनेर बाबालाई याद गर- यो नै देही-अभिमानी बन्ने यथार्थ रहस्य हो।

गीत:- ओम् नमो शिवाय ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। एकातर्फ भक्त घोर अँध्यारोमा छन्, अर्कातर्फ माता पिताका बच्चाहरू जसको महिमा सुन्यौ, अहिले सम्मुख बसेका छौ। भनिन्छ पनि- शिवाय नमः। फेरि झट्ट भनिदिन्छन्- तिमी माता-पिता... सबैका पनि माता-पिता ठहरिनुभयो, सबैको स्वामी पनि ठहरिनुभयो। सम्झाइएको छ- जति पनि मनुष्य मात्र छन् नर अथवा नारी, सबै हुन् भक्त, ब्राइड्स र उहाँ एक हुनुहुन्छ ब्राइडग्रुम, स्वामी, माता-पिता। वास्तवमा तिमी बच्चाहरूको बाबा पनि हुनुहुन्छ, सजनीहरूको साजन पनि हुनुहुन्छ। यो कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ- अरू सबै अँध्यारोमा छन्। तिमी अहिले उज्यालोमा छौ। तिमीलाई थाहा छ- हामी बाबाको सम्मुख बसेका छौ। निराकार भगवानले सृष्टि कसरी रचनुहुन्छ? अवश्य माता-पिता चाहिन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म यिनीद्वारा बच्चाहरूलाई नयाँ जन्म दिन्छु। तिमी पनि भन्छौ हामी यस पुरानो दुनियाँबाट मरेर बाबाको बनेका छौ अर्थात् देही-अभिमानी बनेका छौ। बाबा त सदैव देही-अभिमानी नै हुनुहुन्छ। उहाँ आएर यस समय देही-अभिमानी बनाउने रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। तिमी जसको महिमा गथ्यौ- त्वमेव माताश्च पिता... उहाँको सम्मुख बसेका छौ। हुन त तिमी आफ्नो गाउँमा भए पनि सम्मुख छौ।

बाबा आउनु भएको छ- बच्चाहरूको सेवामा। पतित-पावन बाबालाई थाहा छ- मैले नै पतितलाई पावन बनाउनु पर्छ। याद त उहाँलाई नै गर्छन् नि पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। अहिले त तिमी संगमयुगमा छौ। जान्दछौ- वास्तवमा हामी पतित थियौं। पतितलाई पावन बनाउनेवाला एक बाबा हुनुहुन्छ जसलाई शिवाय नमः भनिन्छ। बच्चाले बाबालाई पुकार्छन्। बच्चा सबैलाई प्यारो लाग्छ। बच्चाको सेवामा पिता उपस्थित रहन्छन्। बच्चा पैदा हुँदा पिता उसको सेवामा उपस्थित हुन्छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- उहाँद्वारा पावन बनिरहेका छौ। वास्तवमा उहाँ प्यारो बाबा हुनुहुन्छ नि, जसलाई आधाकल्प हामीले पुकार्छौं। सत्ययुग त्रेतामा हामीले बाबाको वर्सा पाएका थियौं। फेरि त्यो वर्सा गुम भयो। माया रावणको श्राप लाग्यो। हामी बिलकुलै दुःखी बनेका थियौं। दुनियाँमा सबै दुःखी नै दुःखी छन्। दुःखको पहाड गिर्छन्। तब नै बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु। सबै पाप आत्मा बनेका छन्। पाप गर्नेवाला दुःखी बनेका छन्। बाबा आएर पुण्य आत्मा बनाउनु हुन्छ, वर्सा दिनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- वास्तवमा हामी फेरि बेहदको बाबाबाट २१ जन्मको वर्सा लिन्छौं। मायाले श्रापित गरिदिएको छ। बाबा त्यो श्राप मेटाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिमी सदा शान्त बन्छौ। यहाँ त शान्ति हुन सक्दैन। दुःखधाम हो नि। म तिमीलाई शान्तिधाममा लिएर जान्छु। वहाँ सुख, शान्ति, धन आदि सबै हुन्छ। बेहदको बाबाबाट तिमी २१ जन्मको

लागि झोली भर्न आएका छौ। हरेकले आफ्नो पुरुषार्थद्वारा वर्सा पाउनु छ, जबकि भगवानको बच्चा बनेका छौ। उहाँ हुनुहुन्छ स्वर्गको रचयिता। अवश्य स्वर्गको वर्सा दिनु हुन्छ। म उहाँको बच्चा हुँ भने अवश्य वर्सा मिल्नु पर्छ। बच्चाहरू नै वर्साको अधिकारी हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्ष पहिले तिमीलाई वर्सा दिएको थियो फेरि गुमाइदियो। अहिले संगमयुग हो, फेरि तिमीलाई वर्सा मिलिरहेको छ। यो तिमीलाई थाहा छ— कल्प पहिले स्वदर्शन चक्रधारी ब्राह्मण कुल भूषण बनेका थियौं। तिनीहरू नै बिस्तारै बिस्तारै आइरहन्छन्। दिन प्रतिदिन ब्राह्मण कुलभूषण बनिरहन्छन्। संख्या बढिरहन्छ। ब्रह्मा मुख वंशावली तिमीहरू बन्छौ। बनाउनु हुन्छ शिवबाबाले। तिमी यस समय ईश्वरीय सन्तान हो। तिमीलाई सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, अहिंसा परमोधर्मको बनाउनु हुन्छ। देवताहरूले कहिल्यै हिंसा गर्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— हामी नै देवता थियौं। अब फेरि हामी बन्छौं। चक्र लगायो, देवता कुलबाट क्षेत्रिय कुल अथवा वर्णमा आयो। क्षत्रिय कुलबाट वैश्य कुल अथवा वर्णमा आए। हामी ८४ जन्मको चक्र पूरा गरेर आएका छौं। अहिले फेरि बाबा आउनु भएको छ वर्सा दिन। श्राप मेटाएर पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ। यहाँ सबै मनुष्य मात्र श्रापित भएका छन्। बाबा आएर श्राप मेटाएर वर्सा दिनु हुन्छ। यो हो संगमयुग। अब सत्ययुग तिमीबाट टाढा छैन। स्वर्ग यति नजिक छ, जति यो आत्मा शरीर नजिक छ। धेरै नजिक छ। मनुष्य स्वर्गलाई टाढा सम्झन्छन्। तर तिमी बच्चाहरू अहिले धेरै नजिक आएका छौ। ५ हजार वर्ष पहिलेको कुरा हो जबकि स्वर्ग थियो। आधाकल्प स्वर्ग थियो फेरि आधाकल्प नर्क चल्यो। अहिले स्वर्ग सामुन्ने खडा छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— सेकेन्डमा स्वर्गको राज्य लेऊ। वास्तवमा तिमीलाई थाहा छ— हामी बाबाको बनेपछि स्वर्गको मालिक बन्छौं। जसरी बच्चाले सम्झन्छ— मैले पिताबाट यो वर्सा लिन्छु। पिताले सम्झन्छन्— हकदारको जन्म भयो। सानै बच्चा भए पनि, मुखबाट केही बोल्न नसके पनि पिताले जान्दछन् यो अधिकारी हो। यहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ। आत्माले सम्झन्छ— वास्तवमा हामी बाबाको बनेका छौं, अधिकारी भयौं। बाबाले पनि भन्नुहु— तिमी स्वर्गका वारिस त अवश्य बनिहाल्थौ। तर वर्सामा पनि धेरै दर्जा छन्। कोही सूर्यवंशी, कोही चन्द्रवंशी, कोही प्रजामा आउँछन्। पद त अलग-अलग छन्। बच्चाहरूले भन्छन्— हामी बाबाको सम्पत्तिको मालिक बन्छौं। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी बेहदको बाबाका बच्चा हौं। हामी सारा विश्वको मालिक बन्छौं। केवल भारतवर्ष मात्र होइन, सारा विश्वको। हुन त यहाँ राज्य गछौं तर विश्वको मालिक हौ। वहाँ अरू कोही राजा राज्य गर्नेवाला रहँदैन। त्यसैले तिमीलाई कति नशा रहनु पर्छ! बेहदको बाबा र बेहदका बच्चाहरू। अहिले तिमी कति बच्चाहरू छौ! तिमीहरूले भन्छौ हामी स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौं। बाबा जस्तो मीठो कोही छैन। बाबाले निष्काम सेवा गर्नुहुन्छ। स्वयं मालिक बन्नुहुन्न, बच्चाहरूलाई बनाउनु हुन्छ। मनुष्यले भन्छन्— उहाँ दादा स्वयंले त धेरै सुख देखे, बूढो भएपछि आएर संन्यास गरे त के भयो। शिवबाबाको लागि त यस्तो भन्दैनन् नि। उहाँले त भन्नुहुन्छ— मैले त स्वर्गको सुख लिन्नँ। म तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाएर तिमीलाई स्वर्गको राजधानी दिन्छु। ती राजाहरूले स्वयं राज्य गरेर फेरि राज्य भाग्य दिन्छन्। यो त भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म परमधामबाट आएको छु तिमीलाई राज्य भाग्य दिनको लागि। मैले राज्य गर्दिनँ। म त यस पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनु पर्छ तिमीलाई पावन बनाउन। यसमा पनि कति विघ्न पर्छन्! कृष्णले भगाएका थिएनन्। शिवबाबाको पासमा तिमीहरू भागेर

२०७५ जेष्ठ १२ शनिबार २६-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 आउँछौ। भन्छन्- म बाबाको पासमा जान्छु पूरा वर्सा लिन। सम्मुख गएर गोद लिन्छन्। तिमीले भन्छौ- मैले
 अहिले ईश्वरको गोद लिएको छु। ईश्वरबाट वर्सा पाउनु छ। बाबा आउनु हुन्छ- पतित दुनियाँमा, यस
 रावणरूपी दुश्मनबाट छुटाउन। यो ५ विकाररूपी रावण नै मनुष्यको ठूलो भन्दा ठूलो दुश्मन हो। यहाँ
 तिमीलाई यस दुश्मनबाट छुट्नु छ। पतित-पावन एकै बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई शिवाय नमः भनिन्छ। सबैको
 साजनले अहिले तिमी सजनीहरूलाई फूल समान बनाएर लिएर जानु हुन्छ। अहिले तिमी आत्मा र शरीर दुवै
 नै पतित छन्। म तिमी आत्मालाई पवित्र बनाउँछु। तब त शरीर पनि पवित्र मिल्छ। फेरि तिमी सत्ययुगको
 महाराजा महारानी बन्छौ। साजन आएर लायक बनाउनु हुन्छ। जान्दछौ- माया रावणले नालायक बनाएको
 थियो। अहिले शिवबाबाले ब्रह्मा तनद्वारा लायक बनाउनु हुन्छ, यदि श्रीमतमा चलिरह्यौ भने। श्रीमत हो
 भगवानको। माता-पिता पनि उहाँलाई भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- जसको त्यो महिमा
 गर्छन्, उहाँ सँग हामी पढिरहेका छौं। ब्राह्मण कुल बन्छ अवश्य। फेरि दैवी कुलमा जानु छ। अवश्य ब्रह्मा
 मुखबाट पहिले-पहिले यो ब्राह्मण चोटी निस्कन्छ। तिमी ब्राह्मणहरू हौ रूहानी पण्डाहरू, रूहानी सेवा
 गर्नेवाला। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी पण्डा बनेर आएको छु, सच्चा-सच्चा तीर्थमा लिएर जान। तिमीलाई धेरै
 सहज कुरा बताउँछु। केवल बाबालाई याद गर्नु छ र आफूलाई आत्मा सम्झिनु छ। तिमीले कुनै पनि खराब
 कुरा सुन्नु छैन, खराब कुरा धेरै नोक्सानकारक हुन्छ। यस समय सारा दुनियाँमा पाँच भुतको प्रवेशता छ।
 त्यसैले खराब नै सुनाउँछन्। बेहदको बाबाको कति भारी महिमा छ फेरि भनिदिन्छन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ।
 तिमीले सम्झाउन सक्छौ- गाउनुहुन्छ पतित पावन आउनुहोस् भनेर। फेरि सर्वव्यापी भन्नुहुन्छ भने त सबै
 पावन हुनु पर्ने हो। सर्वव्यापीको ज्ञानले नै नास्तिक, कौडी तुल्य बनाइदिएको छ। बाबाले त भन्नुहुन्छ- म
 तिमी बच्चाहरूलाई कल्प-कल्प आएर पतितबाट पावन बनाएर स्वर्गको मालिक बनाउँछु। म तिमी सेवामा
 उपस्थित छु। सहन जति गर्नु परे पनि सेवामा उपस्थित छु। मैले त जान्दछु- बच्चाहरू धेरै छन्, कोही श्रीमतमा
 चल्छन्, कोही चल्दैनन्, कसैले जान्दैनन्। अथाह बच्चाहरू छन्। प्रजापिता ब्रह्मा हुनुहुन्छ भने अवश्य प्रजाको
 नै पिता हुनु हुन्छ नि। रचयिता ब्रह्माद्वारा सृष्टि रचनुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई शिक्षा दिन्छु। प्यारा
 बच्चाहरू, मलाई निरन्तर याद गर्नु भन्ने तिमी पतितबाट पावन बन्छौ र तिमी बुद्धिको ताला खुल्दै जान्छ।
 पत्थरबाट पारस बुद्धि बनाउने सेवा गर्न आएको छु। नर्कबाट स्वर्गमा लिएर जान्छु। बाबा आउनु हुन्छ नै
 संगममा। जब सारा सृष्टि पतित तमोप्रधान जीर्ण बन्छ। एक अर्कालाई दुःख दिन थाल्छन्। काम कटारी
 चलाएर एक अर्कालाई दुःख दिन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी बाबाको पासमा
 शान्तिधाममा जान्छौं फेरि सुखधाममा आउने छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूलाई रूहानी नयनमा
 बसाएर स्वीट होममा लिएर जाउँला। अब तिमी पनि पण्डाका बच्चा पण्डा बन्छौ। तिमी नाम पनि छ शिव
 शक्ति पाण्डव सेना। हरेकलाई आफ्नो बाबाको परिचय दिएर बाबाको पासमा जाने मार्ग बताउँछौ। तिमीले
 स्वयं पनि वर्सा लिनु छ भने अरूलाई पनि दिनु छ।

हेर, मेरठबाट २२ जनाको पार्टी आएको छ। मेहनत गर्छन्, हरेकलाई कौडीबाट हीरासमान बनाउने मार्ग
 बताउँछन्। गाइन्छ पनि- भगवान्, हजुर अन्धाको लट्ठी हुनुहुन्छ। बाबा आएर काँडाको दुनियाँबाट फूलको
 दुनियाँमा लिएर जानु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- असुरबाट फेरि देवता बनिरहेका छौं। हामी नै यी वर्णबाट

२०७५ जेष्ठ १२ शनिबार २६-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन चक्र लगाएर आएका छौं। अहिले शूद्रबाट ब्राह्मण बनेर फेरि उही देवता बन्ने छौं। तिमी भयौ स्वदर्शन चक्रधारी। यी तिम्रो अलंकार हुन्। तर विष्णुलाई दिएका छन् किनभने तिम्रो स्थायी त यो पार्ट रहँदै न त्यसैले देवताहरूलाई यो निशानी दिएका छन्। बाबा त बच्चाहरूमाथि दया गर्नुहुन्छ। कहीं मायाको असर नलागोस्। बाबालाई याद गरेनौ भने मायाले अवश्य खान्छ। बाबा धेरै मेहनत दिनुहुन्छ। केवल भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर। आफूलाई आत्मा निश्चय गर। यो हो रूहानी यात्रा। तिमी पनि यात्रा गर। बाबालाई कहाँ भुल्नु हुन्छ र? यो अक्षर निकालिदेऊ— बाबालाई याद गर्नु छ। के बाबालाई बिर्सिन्छौ? बाबा भन्नुहुन्छ— अशरीरी बन। तिमी अशरीरी हौ। यहाँ आएर यो शरीर धारण गरेका छौ। अब फेरि शरीरको भान छोड। म वापस लिएर जाउँला। म कालको काल हुँ। यस पुरानो देहलाई भुलेर मलाई याद गर। यो पुरानो जुत्ता हो। फेरि तिमीलाई नयाँ शरीर दिन्छु। पुरानोबाट ममत्व मेटाऊ। म तिमीलाई साथमा लिएर जान्छु। त्यसैले खुशी हुनु पर्छ— म बाबाको घरमा जान्छु। ५ हजार वर्ष भएको छ, हामीले शान्तिधामलाई छोडेको। अब फेरि हामी जान्छौं। यो हो दुःखधाम। बाबा आएर बच्चाहरूको सेवा गर्नुहुन्छ। आत्मा जो छी-छी बनेका छन्, उनीहरूको ज्योति जाग्दछ। सपूत बच्चाहरू जो छन् उनीहरूले भन्छन्— म त श्री नारायणलाई वरण गर्छु। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो दिल दर्पणमा हेर— कुनै भूत त बसेको छैन? भूतलाई भगाइराख जसबाट भूतको राज्य नै खत्तम होस्। बाबा त बच्चाहरूको सेवामा उपस्थित हुनुहुन्छ। उहाँ त विचित्र हुनुहुन्छ, कुनै चित्र छैन। अरूको अंगद्वारा बाबाले पढाउनु हुन्छ। वास्तवमा विचित्र त सबै आत्माहरू हुन्। फेरि पछि चित्र लिएर पार्ट बजाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यस चित्र वा प्रकृतिको आधार लिन्छु, माताहरूलाई ज्ञान कलष दिन्छु। जब तिमी बच्चाहरूले बाबालाई जान्दछौ, तब नै वर्सा मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबालाई याद गरेर, बाबाको श्रीमतमा पूरा चलेर मायाको श्रापबाट मुक्त हुनु छ।
- २) देहको भानलाई छोडेर अशरीरी बन्नु छ, पुरानो दुनियाँबाट ममत्व मेटाइदिनु छ।

वरदानः— स्व-स्थितिको शक्तिद्वारा कुनै पनि परिस्थितिको सामना गर्ने मास्टर नलेजफुल भव

स्व-स्थिति अर्थात् आत्मिक स्थिति। पर-स्थिति व्यक्ति वा प्रकृतिद्वारा आउँछ तर स्व-स्थिति शक्तिशाली छ भने त्यसका अगाडि पर-स्थिति केही पनि हुँदैन। स्व-स्थितिवाला कुनै पनि प्रकारको परिस्थिति सँग आत्तिदैन किनभने ज्ञानी आत्मा हो। उसलाई तीनै कालको, सर्व आत्माहरूको ज्ञान छ। उसले जान्दछ— यो परवश छ त्यसैले शुभभावना, शुभकामनाद्वारा उसको सेवा गर्छ, आत्तिदैन, सदा मुस्कुराइरहन्छ।

स्लोगनः— भाग्यवान् त्यो हो जसले सदा भाग्यको गुण गाउँछ, कमजोरीको होइन।